

jabelka, pa tudi češnje, češplje, slive, šipek i. t. d. Za češnje, češplje slive pa tako pomnoževanje vendar ni posebno priporočila vredno. K večjemu nekatere vrste višnje se na ta način spridom pomnožujejo. Če jih pomnožujemo s semenom, dobimo močnejše rastline, ki tudi ne poganjajo pritlik iz korenin, s čemer se rastlina le slabša. Iz semena dobljene rastline so mnogo trajnejše.

Ravno zaradi tega, ker tolikrat dobivajo češplje iz pritlik, vidimo tolikrat malovredne češplje, ki niso vredne mesta, na katerem stoje. Dobre češplje morajo biti lepo modre, dišeče in debele, meso se mora rado ločiti od pečke in imeti morajo rumeno meso in fini okus. Iz pritlik dobljene češplje so rudečkaste, imajo zelenkasto meso, ki se ne mara ločiti od pečke, drobne so in nikakor ne finega okusa. Take češplje pripravljajo drugo blago tistega kraja ob dobro veljavo.

Drug podoben način pomnoževanja je pa pomnoževanje z vejnimi šibicami. Tako pomnoževanje je navadno pri bodečem grozdičji, pri ribezu in vinski trti, pa tudi pri kutnah in nekaterih drugih rastlinah. Šibica je del veje, ki se odreže pod kakim očesom, ali pa še bolje pod kakim vejnim obročkom. Pri trtah je pa najbolje, da se odreže del dveletnega lesa. Pripravljene šibice se posade v zemljo, da naredo korenine. Boljši in rahlejši je zemlja, tem gotovejše se primejo in tem rajše rasto šibice. Če je zemlja težka in trda, se priporoča, da se nekoliko zrahlja in omeči s tem, da se jej primeša peska ali rahlejša gnojne zemlje. Šibice so 10 do 40 cm dolge in se polagajo v zemljo pomladi ali pa jeseni. Šibice, ki se sade pomladi, morajo se narezati po zimi ali vsaj v zgodnji pomladi, dokler rastline ne poganjajo. Zakopljejo se do tistega časa, ko se rabijo, podolgem v pesek s tankimi konci doli obrnjene.

Šibica, ki ni 20 cm dolga, se pri sajenji postavi navpično v zemljo in sicer tako globoko, da je vrhnje oko še 2 do 3 cm v zemlji. Take šibice so posebno dobre pri trtah. Skušnje so pokazale, da se rajše primejo in bolje vspevajo, kakor daljše šibice. Če je pa šibica nad 20 cm dolga, se pa dene poševno v zemljo, tako da spodnji konec ne pride nad 20 cm globoko v zemljo. Poševna lega zato pospešuje rast, ker lažje zrak prihaja do šibic. Rajše zatorej delajo korenine.

Podobno pomnoževanje je s koreninskimi odrezki. Na ta način pomnožujejo se češplje, slive, češnje, maline in robidnice. Pri češpljah slivah in češnjah odrežejo se od korenin 10—15 cm dolgi kosi, ki se posade v zemljo navpično, tako da je vrh še 3 cm s prstjo pokrit.

Pri redkih trtah, ali sploh če manjka lesa, se večkrat pomnožuje s samimi očesi. Odreže se les 15 do 20 cm na desno in levo od očesa, potem se pa prekolje po sredi z nožem in oko posadi v zemljo v kak lonec ali pa v gnojne gredice, ker se zasuje 5 cm na debelo s kompostno prstjo. Treba je imeti okna zaprta, dokler oko ne začne poganjati. Ko pa poganjati začne, se pa prezračuje in naposled okno od grede popolnoma odpravi.

Naznanilo in razglas.

Novo šolsko leto na podkovski šoli ljubljanski se prične 1. dne julija 1893 leta.

S poukem v podkovstvu je združen tudi nauk o ogledovanji živine in mesa. Kdor želi vzprejet biti v podkovsko šolo, mora se izkazati:

1. s spričevalom, da se je pri kakem kovaču izučil za kovaškega pomočnika;
2. z domovinskim listom;
3. s spričevalom svojega župnika ali župana, da je poštenega vedenja, in
4. da zna brati in pisati slovenski.

Ubožni učenci morejo tudi dobiti štipendije po 60, oziroma 50 forintov.

Prosilci za štipendije imajo predložiti:

1. ubožni list,
2. spričevalo o poštenem vedenji, in
3. potrdilo, da so delali uže dve leti za kovaške pomočnike. Prošnje z le temi spričevali imajo poslati vsaj do 15. junija glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Šola traja do konca decembra 1893. leta. Kdor dobro prebije preskušnjo, more po postavi iz 1873. leta dobiti patent podkovskega mojstra, ker sedaj ne more nihče brez preskušnje postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec si ima za šolski čas skrbeti le za živež in stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski hiši.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih bolezni, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mescvni, zatorej naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Ivan Murnik,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis,

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 26. in 27. junija t. l., in sicer: 26. junija skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, 27. junija pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisanem vodstvu do 15. dne junija t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani
dne 10. maja 1893.

Dr. Karol vitez Bleiweis.

Kmetijske raznoterosti.

Nova zajedavka na rži. V Rusiji in v Franciji se poslednja leta na rži opazuje nova zajedavka, male glivice